

საქმე №1/ბ-1099-19

გ ა ნ ა ჩ ე ნ ი
საქართველოს სახელით

29 ივლისი, 2019 წელი
თბილისი

თბილისის სააპელაციო სასამართლოს
სისხლის სამართლის საქმეთა პალატის
მოსამართლე მარინა ხოლოაშვილმა

ხაშურის რაიონული პროკურატურის პროკურორ **თ-----ის** სააპელაციო საჩივრის საფუძველზე, ზეპირი მოსმენის გარეშე, განიხილა სისხლის სამართლის საქმე **მ-----** მიმართ, დაბადებულის 1-----
----- საქართველოს მოქალაქის (----- დაოჯახებულის, საშუალო განათლებით, ნასამართლობის არმქონის, რეგისტრირებული და ფაქტობრივად მცხოვრების: ქ-----; დანაშაული გათვალისწინებული საქართველოს სსკ-ის 126¹-ე მუხლის პირველი ნაწილით.

აღწერილობით-სამოტივაციო ნაწილი:

ხაშურის რაიონული სასამართლოს 2019 წლის 21 მაისის განაჩენით:

მ-----ი ცნობილ იქნა დამნაშავედ საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 126¹-ე მუხლის პირველი ნაწილით გათვალისწინებული დანაშაულის ჩადენისათვის და სასჯელის სახედ და ზომად განესაზღვრა თავისუფლების აღკვეთა 1 (ერთი) წლის ვადით, რაც სსკ-ის 63-64-ე მუხლების საფუძველზე ჩათვალა პირობით და გამოსაცდელ ვადად დაუდგინდა 1 (ერთი) წელი.

მსჯავრდებულ **მ-----ის** მიმართ შეფარებული აღკვეთის ღონისძიება-გირაო გაუქმდა;

მ-----ს მსჯავრი დაედო მასზედ, რომ მან ჩაიდინა:

ოჯახში ძალადობა, ესე იგი ოჯახის ერთი წევრის მიერ ოჯახის სხვა წევრის მიმართ ძალადობა, რამაც ფიზიკური ტკივილი გამოიწვია და რასაც არ მოჰყოლია საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 117-ე, 118-ე ან 120-ე მუხლით გათვალისწინებული შედეგი.

მ-----ის მიერ ჩადენილი დანაშაულებრივი ქმედება გამოიხატა

შემდეგში:

2019 წლის 14 მარტს დაახლოებით 19:00 საათზე ქ-----
მდებარე მათსავე საცხოვრებელ სახლში მ-----მა ჩაიდინა ოჯახში
ძალადობა ძმის, ბ-----ის მიმართ. სიტყვიერი და ფიზიკური
შეურაცხყოფა მიაყენა მას. კერძოდ, მუშტი დაარტყა სახის არეში, რითაც
დაზარალებულს მიაღდა მსუბუქი ხარისხის დაზიანება ჯანმრთელობის
მოუშლელად და განიცადა ფიზიკური ტკივილი.

განაჩენი სააპელაციო წესით გაასაჩივრა ხაშურის რაიონული პროკურატურის
პროკურორმა თ-----უმ, რომელმაც მოითხოვა ხაშურის რაიონული
სასამართლოს 2019 წლის 21 მაისის განაჩენში ცვლილების შეტანა, სასჯელის
დამძიმების თვალსაზრისით, კერძოდ, მსჯავრდებულისათვის უფრო მკაცრი
სასჯელის განსაზღვრა (მოხდის რეჟიმის გათვალისწინებით).

ბრალდების მხარე სასჯელის დამძიმების საფუძვლად მიუთითებს იმ
გარემოებას, რომ პირველი ინსტანციის სასამართლოს განაჩენით დანიშნული
სასჯელი ვერ უზრუნველყოფს სასჯელის მიზნების განხორციელებას.

პალატამ განიხილა რა აღნიშნული სისხლის სამართლის საქმე, შეამოწმა
სააპელაციო საჩივრის საფუძვლიანობა, შეაფასა საქმეზე შეკრებილი
მტკიცებულებები, მიიჩნია რომ სააპელაციო საჩივრის მოთხოვნა არ უნდა
დაკმაყოფილდეს შემდეგ გარემოებათა გამო:

პალატა მიიჩნევს, რომ პირველი ინსტანციის სასამართლომ სრულად დაადგინა
საქმის ფაქტობრივი გარემოებები და სწორი სამართლებრივი შეფასება მისცა მ-----
-----ის მიერ განხორციელებულ ქმედებას. მ-----ის მიერ
დანაშაულის ჩადენის ფაქტი, გარდა მსჯავრდებულის აღიარებითი ჩვენებისა,
დადასტურებულია საქმეში არსებული მტკიცებულებებით, კერძოდ,
დაზარალებულ - ბ-----ის, მოწმეების - ლ-----
----- გამოკითხვის ოქმებით, სასამართლო-
სამედიცინო ექსპერტიზის #----- დასკვნით, შემაკავებელი ორდერით და სხვა
მტკიცებულებათა ერთობლიობით, რომლებიც მხარეებს სადავოდ არ გაუხდიათ
და საქართველოს სისხლის სამართლის საპროცესო კოდექსის 73-ე მუხლის „დ“
ქვეპუნქტის თანახმად, მათ მიენიჭათ პრეიუდიციული მნიშვნელობა.

რაც შეეხება სააპელაციო საჩივრის მოთხოვნას, მსჯავრდებულისათვის
დანიშნული სასჯელის გამკაცრების თაობაზე, პალატა ვერ გაიზიარებს ვინაიდან
მიაჩნია, რომ პირველი ინსტანციის სასამართლომ კანონის მოთხოვნის
შესაბამისად, სასჯელის დანიშვნის დროს, სრულად გაითვალისწინა ჩადენილი
დანაშაულის მოტივი, მიზანი, ქმედებაში გამოვლენილი მართლსაწინააღმდეგო
ნება, ქმედების განხორციელების სახე, ქმედების საზოგადოებრივი საშიშროება,
ხასიათი, მართლსაწინააღმდეგო შედეგი, მსჯავრდებულის პიროვნება,
პასუხისმგებლობის შემამსუბუქებელი გარემოებები, რომ იგი აღიარებს და

ინანიებს ჩადენილ დანაშაულს და ისე განუსაზღვრა მას, სამართლიანი სასჯელი, რასაც პალატაც ეთანხმება და მიიჩნევს რომ დანიშნული სასჯელი სრულად უზრუნველყოფს სასჯელის მიზნების განხორციელებას, - ახალი დანაშაულის თავიდან აცილებას და დამნაშავის რესოციალიზაციას.

ასევე პალატა განმარტავს, რომ სასამართლომ სასჯელის სამართლიანობა უნდა შეაფასოს ყოველ კონკრეტულ შემთხვევაში სასჯელის ინდივიდუალიზაციის პრინციპის გათვალისწინებით. თითოეული ჩადენილი ქმედება და მისი ჩამდენი პირი, თავისი ინდივიდუალობით გამოირჩევა, შესაბამისად, სწორედ ამ გარემოების გათვალისწინებით დანიშნული სასჯელი უნდა იყოს მკაცრად პერსონალური, თანაზომიერი და პროპორციული მსჯავრდებულის პიროვნებასა და ჩადენილი დანაშაულის სიმძიმესთან.

პალატა ყურადღებას მიაპყრობს იმ გარემოებას, რომ **მ-----მა** თავი ცნო დამნაშავედ წარდგენილ ბრალდებაში, აღიარა და გულწრფელად მოინანია ჩადენილი დანაშაული, რაც პასუხისმგებლობის შემამსუბუქებელ გარემოებად უნდა ჩაითვალოს. დანაშაულის გულწრფელი აღიარება და მონანიება გათვალისწინებული უნდა იყოს სასჯელის დანიშვნის დროს. საგულისხმოა ის გარემოებაც, რომ **მ-----მა** სადავოდ არ გახდა ბრალდების მხარის მიერ საქმეზე შეკრებილი და წარმოდგენილი მტკიცებულებები, რითაც ხელი შეუწყო საქმეზე სწრაფი და ეფექტური მართლმსაჯულების განხორციელებას. აქვე პალატა აღნიშნავს, რომ სასჯელის პირობით ჩათვლის და გამოსაცდელი ვადის დაწესების მიზანი არ არის დანაშაულის ჩამდენი პირის სისხლის სამართლებრივი ზემოქმედებისგან სრულად გათავისუფლება. გამოსაცდელი ვადა ის პირობაა, რომლის განმავლობაშიც მსჯავრდებულმა არ უნდა ჩაიდინოს ახალი დანაშაული და უნდა შეასრულოს მისთვის დაკისრებული მოვალეობა.

ამასთან, სააპელაციო საჩივარში არ ყოფილა მითითებული რაიმე ახალი გარემოებაზე, რომელიც შეიძლება სასჯელის გამკაცრების საფუძველი გამხდარიყო.

ზემოაღნიშნულიდან გამომდინარე პალატა მიიჩნევს, რომ ხაშურის რაიონული სასამართლოს 2019 წლის 21 მაისის განაჩენი **მ-----ის** მიმართ უნდა დარჩეს უცვლელად.

ს ა რ ე ზ ო ლ უ ც ი ო ნ ა წ ი ლ ი :

პალატამ იხელმძღვანელა რა საქართველოს სისხლის სამართლის საპროცესო კოდექსის 298-ე მუხლის პირველი ნაწილის „დ“ ქვეპუნქტით

დ ა ა დ გ ი ნ ა :

ხაშურის რაიონული პროკურატურის პროკურორ **თ-----ის** სააპელაციო საჩივრის მოთხოვნა არ დაკმაყოფილდეს;

ხაშურის რაიონული სასამართლოს 2019 წლის 21 მაისის განაჩენი **მ-----**
—ის მიმართ დარჩეს უცვლელი;

მ-----ი ცნობილი იქნეს დამნაშავედ საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 126-ე მუხლის პირველი ნაწილით და შეეფარდოს თავისუფლების აღკვეთა 1(ერთი) წლის ვადით, რაც სსკ-ის 63-64-ე მუხლების საფუძველზე, ჩათვალოს პირობით და გამოსაცდელ ვადად დაუდგინდეს 1(ერთი) წელი.

კონტროლი და დახმარება მსჯავრდებულ **მ-----ის** მიმართ დაევალოს პრობაციის ბიუროს მსჯავრდებულის საცხოვრებელი ადგილის მიხედვით.

მხედველობაში იქნას მიღებული, რომ **მ-----ის** მიმართ ხაშურის რაიონული სასამართლოს 2019 წლის 28 მარტის განჩინებით შეფარდებული აღკვეთის ღონისძიება გირაო გაუქმებულია.

განაჩენი შეიძლება გასაჩივრდეს საკასაციო წესით საქართველოს უზენაესი სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა პალატაში, გამოტანიდან ერთი თვის ვადაში, თბილისის სააპელაციო სასამართლოს მეშვეობით.

მოსამართლე:

მ. ხოლოაშვილი

